

- 2) Tā kā uz atļūdzināšanas prasību attiecas ilgs 10 gadu noilguma termiņš, kurā brīdī patērētājam ir jābūt tādā situācijā, ka viņam var būt zināms par noteikuma negodīgumu un tiesībām, kādas viņam piešķir direktīva – pirms noilguma termiņa sākšanās vai pirms tā beigām?

(¹) Padomes Direktīva 93/13/EEK (1993. gada 5. aprīlis) par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos (OV 1993, L 95, 29. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 17. janvārī iesniedza *Rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, Afdeling Gent* (Beļģija) – VN/Beļģijas valsts

(Lieta C-34/22)

(2022/C 213/28)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Iesniedzējtiesa

Rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, Afdeling Gent

Pamatlietas puses

Prasītājs: VN

Atbildētāja: Beļģijas valsts

Prejudiciālais jautājums

Vai WIB 1992 21. panta 1. punkta 5. apakšpunkts redakcijā, kas grozīta ar *Wet van 25 april 2014 houdende diverse bepalingen* (2014. gada 25. aprīļa Likums par dažādiem noteikumiem) 170. pantu, ir pretrunā LESD 56. un 63. pantam, kā arī EEZ līguma 36. un 40. pantam, jo, lai gan šī tiesību norma ir vienādi piemērojama gan iekšzemes, gan ārvalstu pakalpojumu sniedzējiem, tā ne tikai liek izpildīt nosacījumus, kas ir analogiski tiem, kādi ir paredzēti *Koninklijk besluit tot uitvoering van het WIB 1992* (Karaļa dekrēts par WIB 1992 izpildi) 2. pantā un faktiski ir specifiski Beļģijas tirgum, bet galvenokārt arī pieprasa, lai šādus analogiskus kritērijus nosaka attiecīgās EEZ valsts iestādes, un tas ir vairāk nekā pakļaušanās vietējai uzraudzībai un noguldījumu garantiju sistēmai saskaņā ar Direktīvu 94/19/EK (¹), tādējādi nopietni kavējot ārvalstu pakalpojumu sniedzēju piedāvāt savus pakalpojumus Beļģijā?

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 94/19/EK (1994. gada 30. maijs) par noguldījumu garantiju sistēmām (OV 1994, L 135, 5. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 28. janvārī iesniedza *Curtea de Apel Craiova* (Rumānija) – NR/*Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Craiova*

(Lieta C-58/22)

(2022/C 213/29)

Tiesvedības valoda – rumāņu

Iesniedzējtiesa

Curtea de Apel Craiova

Pamatlietas puses

Apelācijas sūdzības iesniedzēja – apsūdzētā: NR

Otra iesaistītā puse: *Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Craiova*

Prejudiciālie jautājumi

Vai *ne bis in idem* princips, kas ir garantēts Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 50. pantā, kopsakarā ar Rumānijas pienākumiem novērst SPM (Eiropas Komisijas Lēmums 2006/928) norādītos trūkumus, ir jāinterpretē tādējādi, ka lēmums izbeigt izskatīšanu, ko izdevusi prokuratūra pēc būtisku pierādījumu iegūšanas attiecīgajā lietā, liedz veikt jebkuru citu kriminālvajāšanu par to pašu nodarījumu, lai gan tas citādi kvalificēts juridiski, pret vienu un to pašu personu, jo lēmums ir galīgs, izņemot gadījumus, kad tiek konstatēts, ka izskatīšanas izbeigšanas pamatā esošais apstāklis nepastāv vai arī ja ir atklājušies jauni fakti vai apstākļi, no kuriem izriet, ka izskatīšanas izbeigšanas pamatā esošais apstāklis vairs nepastāv?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 1. februārī iesniedza *Verwaltungsgericht Wiesbaden* (Vācija) – RL/Landeshauptstadt Wiesbaden

(Lieta C-61/22)

(2022/C 213/30)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Verwaltungsgericht Wiesbaden

Pamatlietas puses

Pieteicējs: RL

Atbildētāja: *Landeshauptstadt Wiesbaden*

Prejudiciālais jautājums

Vai pienākums noņemt pirkstu nospiedumus un tos saglabāt personas apliecībā atbilstoši Regulas (ES) 2019/1157 ⁽¹⁾ 3. panta 5. punktam ir pretrunā augstāka ranga Savienības tiesību normām, it īpaši

- a) LESD 77. panta 3. punktam,
- b) Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 7. un 8. pantam,
- c) Vispārīgās datu aizsardzības regulas ⁽²⁾

35. panta 10. punktam, un līdz ar to šā iemesla dēļ nav spēkā?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2019/1157 (2019. gada 20. jūnijs) par Savienības pilsoņu personas apliecību un Savienības pilsoņiem un viņu ģimenes locekļiem, kuri izmanto tiesības brīvi pārvietoties, izsniegto uzturēšanās dokumentu drošības uzlabošanu (OV 2019, L 188, 67. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/679 (2016. gada 27. aprīlis) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Direktīvu 95/46/EK (Vispārīgā datu aizsardzības regula) (OV 2016, L 119, 1. lpp.).

Apelācijas sūdzība, ko 2022. gada 2. februārī Eiropas Investīciju banka iesniedza par Vispārējās tiesas (ceturrtā palāta) 2021. gada 24. novembra spriedumu lietā T-370/20 KL/Eiropas Investīciju banka

(Lieta C-68/22 P)

(2022/C 213/31)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Eiropas Investīciju banku (EIB) (pārstāvji: G. Faedo, I. Zanin)